

Выходить во Львовъ що Середи и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 4-ой годнй пополудин. Литерат. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстий“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и екопедія похъ Ч. 8 улиця Академична.

Всѣ листы, посылки и рекламация вложитъ пересылати похъ адресую: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 8 ул. Академична.

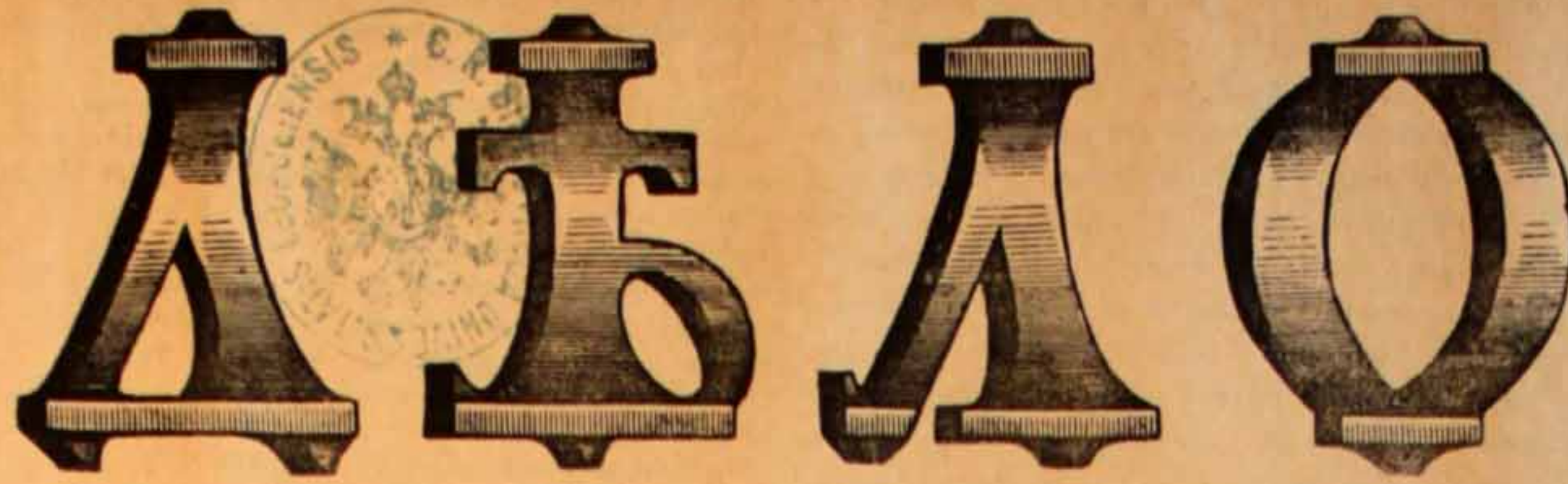
Рукописи не возвращаются только на попередню застереженье.

Поодинокое чело стоитъ 12 кр. а. в.

Оголошена принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ однокотроичи печатноу.

Рекламация неопечатаный вѣдъ отъ порта.

Предплату вложитъ пересылати франко (набудушо почтовымъ переконьомъ) до: Администрація чаописомъ „Дѣло“ ул. Академична Ч. 8.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій:		Для Россіи	
на цѣлый рокъ . . . 8 вр.	на цѣлый рокъ . . . 8 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 8 вр.	на цѣлый рокъ . . . 8 рубл.
на полъ року . . . 4 вр.	на полъ року . . . 4 рубл.	на полъ року . . . 4 вр.	на полъ року . . . 4 рубл.
на чверть року . . . 2 вр.	на чверть року . . . 2 рубл.	на чверть року . . . 2 вр.	на чверть року . . . 2 рубл.
отъ дол. „Библиотеки“:	отъ дол. „Библиотеки“:	отъ дол. „Библиотеки“:	отъ дол. „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 12 вр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 12 вр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 вр.	на полъ року . . . 6 рубл.	на полъ року . . . 6 вр.	на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 вр.	на чверть року . . . 3 рубл.	на чверть року . . . 3 вр.	на чверть року . . . 3 рубл.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 вр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 5 вр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 250	на полъ року . . . 250	на полъ року . . . 250	на полъ року . . . 250
на чверть року . . . 125	на чверть року . . . 125	на чверть року . . . 125	на чверть року . . . 125
Для Заграничя, окрѣмъ Россіи:		Для Россіи:	
на цѣлый рокъ . . . 10 вр.	на цѣлый рокъ . . . 10 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 10 вр.	на цѣлый рокъ . . . 10 рубл.
на полъ року . . . 5 вр.	на полъ року . . . 5 рубл.	на полъ року . . . 5 вр.	на полъ року . . . 5 рубл.
на чверть року . . . 250	на чверть року . . . 250	на чверть року . . . 250	на чверть року . . . 250
отъ дол. „Библиотеки“:	отъ дол. „Библиотеки“:	отъ дол. „Библиотеки“:	отъ дол. „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 14 вр.	на цѣлый рокъ . . . 14 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 14 вр.	на цѣлый рокъ . . . 14 рубл.

III. Читателѣвъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вымовѣ л—ji, ѓ, ѓ—i, и (въ серединѣ и на кѣнци слѣбъ)—ы, и (на початку слѣбъ и по самогласныхъ) — i, ѓ (на початку слѣбъ) — вi.

Уваги надъ посольскимъ справозданьемъ гр. Войтѣха Дѣдушицкого.

(Далъша.)

Въ дальшій своѣй промовѣ переходить гр. Дѣдушицкій до краковской партіи т. ви. Станчикѣвъ. Програма сѣи партіи, якъ мы вже писали — очевидно, есть безперечно найбільше ясно поставленую въ — такъ — програмъ польскихъ партій. Осъ три головнй основы той програмы: „стояти при выцѣ польскѣмъ, васадахъ консервативныхъ и традици католіцкѣй.“ Исповѣдники той партіи, якъ каже съ досадою пос. гр. В. Дѣдушицкій, вадумали „пересѣдичити можныхъ той землѣ, що интелігентнй Поляки можуть статися елементомъ суспѣльного ладу, що на нихъ безпечѣйше, нѣжъ на комъ иншѣмъ, можуть опертися престолы... А за своѣ численнй услуги надѣются приклонники сѣи партіи, що дѣстануть въ свои руки власть, а якъ лишь будутъ ви мати, тогда опанують край безусловно, васаду на мовчанье и бедѣльность тѣхъ, що не подѣляють ихъ пересѣдичень, и выставивши високо васаду карности, вигнетуть всякй анархичнй и революціоннй норovy и порывы польской шляхты и польскихъ мѣсть, а желѣвною рукою урядовой силы обвѣселятъ дальше ширень суспѣльной ненависти и безосновныхъ надѣй середъ люду... Въ той спосѣбъ спанау польска партія великй просторы давномъ Польщѣ, буде поза ними держати вшавъ и силу, и такъ — Поляки, а съ ними вразъ Польша, отограють зновъ велику роль середъ исторіи живыхъ народѣвъ. Поляки будутъ ридити Поляками, а Польша станеться могучою завроку противъ идей перевороту, нѣвѣры, демократичной и суспѣльной революціи Заходу и противъ вѣхѣднѣго панславизму...“ Осъ такими думками руководится краковска партія Станчикѣвъ! Пос. гр. В. Дѣдушицкій признае самъ, що „сю програму переведемо дѣйстно въ Австрій почасты вже въ дѣло.“ Яке те переведење, се бачимо наглядно на тѣхъ вѣсѣхъ правахъ и привилегахъ, якими користуются у

насъ Поляки. „Однакъ — якъ каже пос. гр. В. Д. — сѣи програма не числеться вѣсѣмъ съ историчною дѣйствителюстю и коли дѣйде до своего верху, спровоадать на Полякѣвъ разочарованье и удары. Кто будувъ свою будучность на тѣмъ, що зможе служити можнымъ сѣи вемлѣ а що миліонамъ слабшихъ накинѣ безусловно свою волю, сѣей не знае исторіи!“ Вѣсѣ тѣ, выше укванй бажаня, надѣвъ и стремленя краковской партіи, поясняя дальше гр. В. Дѣд., суть лише дѣтничими мрѣями. Поляки не можуть надѣятися такихъ превеликихъ уступствъ отъ правительства, бо „вѣднѣка несть честитюю у монарха; его обовязкомъ дѣбати про могучѣсть своѣи державы, а съ тымъ стараньемъ неагодна жадна сентиментальна политикана. Монархъ повинень отпиривити и наилучшого слугу, скоро не придасться ему вже на нѣнащо; дѣтъ тяжко отпиривити, если дасть досторы слугѣ въ силу, а если той слуга несть репрезентантомъ свѣдомой волѣ народа, то лишь за ту цѣну остане при урядѣ, если буде повинти волю паньску бѣвъ вгладу на ви наслѣдства для провинци, въ котрой вышшовъ. Суть хвилѣ, въ котрыхъ безавгладно услужнй орудія суть найдѣгоднѣйшй для монарха и державы... Слуга, що вѣрять лише въ урядову силу, буде наконецъ черезъ своего пана авашеннй и упаде, — а коли упаде, подѣбле въ долинѣ только невѣриванъ або рѣвнодушнѣсть... Нѣчо не повѣдержитъ его упадку, дѣтъ буде самъ адрухотаннй, а вразъ съ нимъ буде адрухотаннй и той прапоръ, икѣй дѣтъ держитъ въ рукахъ...“

Показавши такой сумнѣй выгладъ въ будучности для дотеперѣшнй политики польской гр. Дѣдушицкій отсѣрѣгавъ вѣсѣмъ вѣднѣмъ передъ наслѣдствами такой хибной политики и взывае до поправки.

„Обовязкомъ краю — каже пос. В. Дѣдушицкій — свѣднѣати власну природу, заврѣтити въ очи тымъ струямъ, якѣ нынѣ въ исторіи мусять вырвнѣти на верхъ, и побанавши правду, статися сѣи вѣдомю силою, съ котрою мусять вѣсѣ числитися“. Тутъ малюе пос. В. Дѣдушицкій суспѣльность нашего краю, котру, побѣла него, складають: польска шляхта, малочисленне польске мѣщанство, руска интелігенція, простый людь и жидаы.

Польска шляхта — сѣи верства доминиуюча, се, можна сказати, єдине прибѣжище, въ ко-

трѣмъ скупляеся и ворущитися цѣла програма польскихъ шовинистѣвъ. На чолѣ суспѣльности стоить вѣсѣгда польска шляхта, съ давными традицими, съ давною вѣброю, а также съ давными норovyми, — хочъ та шляхта тратитъ съ кождымъ рокомъ мастокъ, а проте и грунтъ подѣ ногами. Сѣи шляхта вѣсѣгда склоняеся до той оманы, що она сама одна становить нарѣдъ, — а така омана погубна... Про польске мѣщанство не ма що богато говорити; оно въ краю дуже нечисленне и хочъ рвѣея кермувати народною вавою, але не мае до того потрібныхъ силъ. Мѣщанство моглобъ працювати для добра краю, але въ одной стороны надто ровбите само въ собѣ, а въ другой стороны на силу пхавѣя у риды шляхты, вабуваючи на свое власне становище. Жидаы идуть своимъ ходомъ. Досѣ уважають они себе за гостей въ краю и за окремый нарѣдъ. Приписы ихъ религіи не допускають, щобъ иншій нарѣдъ вливался съ ними. Отрава до працѣ, а впрять торговельнй спровоадили на нихъ ненависть люду. Они все еще уживаютъ языка нѣмецкого, ихъ богатства множатся съ кождымъ днемъ. Они все идуть за сильнѣйшимъ и за власною користею.

Яко элементъ, чужий польскѣй суспѣльности, представляе гр. Дѣдушицкій крѣмъ жидаы также и руске духовенство и самъ людь. Руске духовенство, поперте досѣтъ численною интелігенцию, творить окремый таборъ народнй. Убожше, але численнѣйше отъ шляхты, посѣдае неавычайну интелігенцію и сильну организацію, а оставъ въ чудной звязи съ людомъ, съ котрымъ его лучать обрядъ и домашнй, народнй языкъ. Для сего духовенства являеся Польша нѣчимъ иншѣмъ, якъ шляхцѣкою и авуцетскою сваволею, Римъ накинѣною властею, шляхта отступничками; будучность бачить оно въ панславизмѣ (не панрусизмѣ), въ громадянствѣ (въ повной самоуправѣ громадѣ) и въ восточнѣмъ обрядѣ.

О самѣмъ людѣ высказуеся гр. Дѣдушицкій сѣи якъ: „Нашъ хлоць досѣ темнй и убогій, несвѣдомый своѣи народности, богобоявливый, нѣкомъ не давъ вѣры и слухавъ кождоу власти. Только пристрасть суспѣльна, разбуджена интелігентными агитаторами, зможе его вырвати въ авативъ; а тогда буде дѣтъ якъ слѣпа сила дѣлати на чужу и свою шкоду.“ Представивши такъ рѣжнороднй элементъ нашего краю гр. Дѣдушицкій такъ озываеся:

„ото нашъ край! Якъ довго въ тѣмъ краю буде дотеперѣшнѣе ровновнѣе, такъ довго буде справдѣ тяжкимъ становище его представителѣвъ чи то въ парламентѣ, чи въ правительствѣ. Щобъ мы були сильнй и щобъ насъ пошановано, на се треба разбудити правдиву силу суспѣльности. А сего не докажемъ анѣ въ одинъ день, анѣ въ одинъ рокъ, анѣ въ одинъ десятокъ лѣтъ. Мы станемо доперва тогда сильными, коли тѣ рѣжнороднй элемента, о котрыхъ я що ино вгадавъ, сполучатся разомъ до вгодливой працѣ для добра краю, коли вытворитися у насъ суспѣльность, въ котрой тѣ рѣжнороднй элемента будутъ спѣльно и самостѣйно радити о добрѣ краю. — Яке же сѣе може статися? Чи черезъ приверненье того, що було? Чи черезъ обновленье выключного панования шляхты и латиньского обряду, опертыхъ о сильну власть (правительственну?) Страшно слѣвнымъ бувбы той, ктобы въ се повѣривъ, а коли шляхта и латиньске духовенство въ се повѣрять, то мабутъ тымъ только подпншутъ для себе самыхъ васаду смерти, а на довгій часъ спинатъ подвигнѣнне народа въ тяжкой недолѣ.“ „Суть конечности историчнй, котрыхъ нѣкто не отверне. Нѣкто не повѣдержитъ новочасной демокраціи и въ ви походѣ; чи се намъ подобаея чи нѣ, то она мусить дѣйти до своѣи цѣлы далеко. О тѣмъ свѣдичить трехсотлѣтна исторія Европы; такъ реакція, якъ и всяка революція нищитъ привилеѣ и рѣвнаы станы...“

Кожда бесѣда людова въ Славянщиѣ доминаеся правъ языка и мы бачимо, якъ въ Австрій и на Вѣходѣ въ племень уростають навѣтъ самостѣйнй отрубнй народы... Первнѣсть становѣ ставея цоразъ меншою... внесено панцину, ровдано много грунтѣвъ межы селанъ и внесено привилеѣ шляхты. А хочъ въ сѣи хвилѣ заросли на спекуляци величезнй фортуны, то кто мае очи, видить, що цоразъ сильнѣйше движенье стремить до того, щобъ ихъ ваступити совами малыхъ людей. Се все може многимъ выдаватися дуже прикроу рѣчею, але такъ есть и тому не може нѣкто заперечити... Супротивъ такого историчного движенья не можна вѣсѣмъ думати о подпорядкованю вѣсѣхъ элементѣвъ нашего краю подѣ тѣхъ, котрѣ утратили вже власть въ краю, яку давнѣйше держали въ своихъ рукахъ. Элементъ демократичнй и людовй бу-

ЦИГАНЫ.

Эскизъ Мирона ***.

(Конецъ.)

II.

— Чуете, вѣйте! — говоривъ другого дня рано шандаръ до ластовецкого вѣйты, — на нашѣмъ свѣдомѣ лишавъ тутки тѣхъ волоцюговъ! Вы менѣ ручите за то, чтобы они не утекли въ свои норы. А завтра вечеромъ я вернусь назадъ, тай заберемъ ихъ до Сколѣго! Разумѣете?

— Разумѣю, прошу пана. Я вже накажу парубкамъ, щобъ ихъ припильнували. Не подѣются нѣкуда, за се ручу!

— А якѣбы може и завтра не прійшовъ, то пильнуйте ихъ, поки кто небудь не навѣдѣеся за ними. Пустины тоту голоду въ руки не можна. Тобы аврагъ кинулося красти.

— О, певне, — потакувавъ вѣйтъ, хочъ дѣтъ знавъ отъ давна старого Пайкуша-ковала, и знавъ, що анѣ дѣтъ анѣ его родина крадежско не займаеся.

Але мабутъ якъсь лиха доля повавидѣла нашему шандареву будучого „бѣльобунгу“ за арештованье волоцюговъ. Идучи въ Ластѣвockъ по нады рѣку, дѣтъ щѣловѣвъ его стѣжики и вшавъ въ рѣку. Быстра, глубока вода захопила его и авала въ вѣтъ; гвѣрь выпавъ ему въ руки и покотилъ сѣ водокъ; дѣтъ самъ ледво съ крайнимъ напруженьемъ силъ ухопивъся берега и вылѣвъ на тверду землю. Мокрый до нитки, дрожачій въ

студени и страху, дѣтъ ледви доплѣтаеся до найближшого села. А ту зимнй стоковый вѣтеръ джаривъ немилосердно, кидаючи жменями помѣжъ дожджъ чимъ разъ густѣйшй плаванки снѣгу. На полъ одубѣлый и смертельно стомленнй доплѣвѣся шандаръ до священника на ночь. На другій день прокинуеся въ тяжкой горячѣй. Прійшлое ему перележати майже цѣлнй тыжденъ въ постелѣ въ наибѣльшѣмъ ослабленю. Ажъ по тыждни мѣгъ дѣтъ поднятися и рушити навадь до Сколѣго. Ажъ коли прійшовъ до Ластѣвockъ, пригадавъ собѣ циганѣвъ и запитавъ вѣйты, що съ ними сталося.

— А що, прошу пана, — сидятъ собѣ въ своѣй норѣ.

— Сидятъ? — ажъ скрикнувъ шандаръ. — Якъ то, въ такую студѣнѣ, въ снѣгу и морозы?

А ѣи справдѣ, въ горахъ черезъ той тыжденъ упавъ вже бувъ глубокой снѣгъ.

— А що, прошу пана, — нѣкто за ними не пытаеся. Старый кѣлька разѣвъ босѣй приходивъ до села жебрати, просивъся до хаты до одного челоува, бо казавъ, що тамъ дуже имъ зимно, — але и не позволивъ.

— Вы не позволити? —

— Та нѣ, — казавъ вѣйтъ и авдвинувъ влѣчима. — Ажъ панъ казавъ, щобъ и ихъ пильнувать, чтобы нѣкуда не рушались въ свои норы, ажъ поки панъ не вернутъ!

Шандарени похолодѣло въ нутрѣ отъ тѣхъ слѣбъ. Онъ бувъ не авый челоувакъ,

хочъ служба зачинала вже глушити въ нѣмъ живй людскй чувъ. За те же недавна недуга зробила его зновъ троха врааливѣйшимъ на людске горе и людску муку.

— Ара, де присяжнй? Збирайтися ѣи вы, вѣйте, тай ще кого клячте съ вономъ, — пойдѣмо, треба привезти ихъ до села!

Вѣйтъ радъ не радъ зѣбравъ. Поѣхали. Шандаръ усю дорогу бувъ чогось неспокойнй, все повывравъ на скалу, що бованѣла въ дали середъ мглы, — слѣдинъ окожъ, чи не покажеся надъ нею клубокъ дыму. Але дыму не видно було, только груба плахта снѣгу бѣлѣлася на широкой головѣ скалы.

— Ще вчора курилося, — казавъ вѣвникъ, а нынѣ вже дыму не видно!

— Чи лишь не утекли они? — авкннувъ вѣйтъ.

Прѣехали. Шандаръ першй, а за нимъ присяжнй и вѣйтъ почали дертися на скалу. Слѣду не видно було нѣякого въ свѣдомѣ снѣгу. Вышли на платформу, — глухо, мертво. Вхѣдъ до яскинѣ затканый тожѣ колодею. Отворили. Вѣйтъ авзырнувъ до середины.

— Тутъ они! — казавъ до шандара. — А що робите, Пайкушь? — крикнувъ до яскинѣ. Въ яскини только глухо авдудѣвъ голосъ его власной бесѣды. Не чуячи отпѣвѣдѣи, вѣйтъ а за нимъ шандаръ и присяжнй авлѣвали до яскинѣ. Въ яскини было страхъ холодно, якъ въ грѣбѣ. А коли ихъ очи при-

выкли до сумерку, то показалася имъ страшна ровдираюча сердце картина.

Довкола выгаслого огнища лежали, сидѣли и чяпѣли циганы. У гдетого въ рукахъ бувъ кусникъ недогрызенной, кѣньской шкѣры, кѣлька куснѣковъ авалосея ще обѣчь. А лица у вѣсѣхъ синѣ. А очи у вѣсѣхъ склннй, вытрѣпченѣи, недвижнй. А руки ѣи ноги у вѣсѣхъ покорченѣи передѣмертноу судорогоу. А вѣсѣ — неживй.

Старшина стала, якъ громомъ поражена.

— Вѣйте! — крикнувъ шандаръ, ледво переводячи духъ, — вы менѣ отпѣвѣете за ихъ смерть!

— Даруйте, пана, — отпѣвѣвъ вѣйтъ, — я робивъ, що вы казали! Най панъ отпѣвѣдѣютъ! Я въ тѣмъ нѣчо не винень!

— Ну, то я, я винень? — скрикнувъ шандаръ. Але вѣйтъ уже ѣи не слухавъ его крику, а авкнлавши вѣвника, почавъ съ нимъ и присяжнымъ щѣсъ шѣптати, а потѣмъ вѣсѣ три повнесли трупы на сани и не авртаючи навѣтъ уваги на шандара, рушили до Сколѣго.

Шандаръ стоявъ, мовъ осужденнй. Але авдѣльнй людске чувѣе, мовъ ровбавшѣнуша и скра, почало погасати. Шандаръ въ челоува ставея зновъ шандаремъ, службовымъ челоукомъ. — А хибажъ я тому що винень? — пробубонѣвъ дѣтъ самъ до себе. — Тѣфу, певъ маро! Я ихъ врѣцѣ не казавъ заморожувати! А дурнй Вѣйтъ гадае, що менѣ що зробить

въ важнѣйшихъ и новѣйшихъ творѣтъ науковъ и литературныхъ. За цѣлый рокъ прибуло 107 книжокъ, въ того 14 куплено а 93 одержано даромъ по бблальной части отъ самыхъ товариществъ. Оправлено книжокъ 170. Члены користали въ библиотеки дуже вильно, бо выжижено за цѣлый рокъ 798 книжокъ.

Для пробужденя прайцъ науковой и литературной читали въ хатѣ товариства гдекотрѣ товаришѣ отчитали, трактуячь рбжній пытаня науковѣ и литературнѣ. Всѣхъ отчитовъ было 8.

Рухъ касовый бувъ слѣдующий:

Приходъ:

Ветуны и вкладки	211	ар.	50	кр.
Дарунки и надымчайнѣ датки	353	"	84	"
За отпренуменованье газетъ	8	"	50	"
За проданыи папфрѣ	7	"	50	"
разомъ	581	ар.	34	кр.

Розходъ:

На чинѣ за хату	135	ар.	17	кр.
Урядженье хаты	186	"	76	"
Закупно книжокъ	50	"	51	"
Оправка книжокъ	57	"	05	"
За газеты	49	"	78	"
Канцелерійнѣ выдатки	43	"	24	"
Свѣтло и опалъ	13	"	77	"
разомъ	536	ар.	28	кр.

Лашилося отже на рокъ 1882/3 45 ар. 06 кр. Крѣмъ прайцъ у внутрѣ выступало наше товариство также публично. Зъ самого початку року брало оно участь въ ширѣ, устрѣенѣмъ вѣдѣнскыи славянскыи товариствами въ честь маларя Василья Марепагина. На руки товариства надѣяло тогда 6 телеграммъ. Отгакъ, устроило наше товариство въ память 22 годовины смерти Т. Шевченка и заромъ въ честь 15-лѣтнего существованя "Сѣчь" музикально-декламаторскѣ вечерницѣ. Програма тыхъ вечерницъ была богата и докладно выповнена. Гостей було надъ 200 особъ, бо вен вѣдѣнска руска интелегенція и майже всѣ славянскѣ товариства були абралены. Зъ краку прибуло на той вечерѣ 17 телеграммъ.

Такими отже способами старалося товариство поддержувати духъ товарискѣй и заромъ повнакомити иншихъ Славянъ съ нашимъ народомъ, его бесѣдою, литературою и музикою.

Буде одну для нашего товариства дуже важну справу удалось уступаючому выдѣлову залагодити. До теперъ "Сѣчь" не мала своѣй власной хаты и отнаймано лишъ отъ иншихъ партій. Се було завсѣгда сполучене съ великими недогодами, длатого и рѣшныи выдѣлв вынаймыи рbжне помешканье и закупити отповѣднѣ меблѣ и урядженье. Тов було немозливе безъ жертвовности членовъ и безъ сторонной пбдмогою. Но якъ мы сподѣвалыся, такъ сталося. Многѣ члены, поприбывающѣ въ мѣсяцѣ, жертвовали на тую цѣль, кто по мѣгъ, и такимъ способомъ аббрало 165 ар. Крѣмъ того дарунки намъ на тую цѣль Ва. Добр. Володиславъ Федоровичъ, посломъ до рады державной и властитель добръ 100 ар., за котрой щедрый даръ еще и на сѣмъ мѣсяцѣ широкосредну подяку ему складавъ. Мѣючи отже разомъ 265 ар., выдѣлв вынаймыи рbжне помешканье и уряднѣ его отповѣдно. Такимъ чиномъ наше товариство хочъ въ той стороны на дошій часъ заспокоюе, и зможе свои силы своимъ прайцѣмъ посвятити.

При вбци мусимо еще одну, хочъ и дуже прикру справу порухити, а то справу съ в. Володимиромъ Науумичемъ, котрый право товариства задля власной користи надуживавъ для несправедливыхъ доносовъ на наше товариство и его членовъ. Онъ встанъ на выдѣловѣмъ засѣданьи въ дня 18 червня 1882 въ товариства выключеный.

Зъ вѣстѣ наведеныхъ выше дать може каждый росудити о сколько и якъ уступаючий выдѣлв цѣлямъ товариства отповѣтъ.

Въ Вѣднѣ дня 20 надомета 1882.

Уступаючий Видлв "Сѣчь".

минучимъ наслѣдствомъ великого блуду окупаци тыхъ крайв. Але я не могу згодитися на заявленье особного министра скарбу, котрый инѣ еще уважае политику окупацину единю розумною, бо мае пересвѣдченье, що на будуще Босния и Герцеговина не только не будутъ тягаремъ для державы, але навѣтъ причиняютъ до скрѣпленя и розширеня державного отановища Австрии. Я — заключивъ свою бесѣду и Гавзнерь — все еще маю надѣю, що Австрия отступитъ Боснию и Герцеговину Сербии, заключивши отъ нею конвенцию войсковую, торговельну, цлову и желѣзничу на взорецъ пруско вѣмечей. Въ той надѣ лавъ я голосую за кредитомъ. На тое заявленье Гавзнера отповѣтъ мнѣ. Каллай, що бѣъ уважае поглядъ Гавзнера личныи поглядомъ, отъ котрымъ годѣ полемизувати, але и признавъ, що въ справѣ боснейско герцеговинской Австрия буде мати еще богато перешкодъ побороти. На ушамъ нашей сесии делегациі особеннѣ тріюмфъ отѣйсь мнѣ. справѣ заграничныхъ гр. Кальноки. Обѣ делегациі згодилися на его политичный выводъ и поглядъ и тымъ высказали свое признанье его дѣяльности. Особенно важна рѣчь, що обѣ делегациі съ спокосмъ признали до вѣдомости повненя гр. Кальнокого о отношеняи Австрии до Россіи. Обѣ делегациі згодилися на поглядъ министра справъ заграничныхъ, що Австрия потребуе мира и признали до вѣдомости те, що Австрия въ теперѣшнѣй хвилѣ не грозить въ иѣ отки небезпеченство. Зъ другой зновъ стороны делегациі также згодилися на поглядъ правительства, що для удержаня и забезпеченя мира потребуе Австрия силы войнныи; длатого делегациі ухвалили вѣй жадай кредиты на войско и признали до вѣдомости реорганизацию армиі. — Въ день засѣданя делегациі цѣсарь переславъ делегациямъ черезъ мнѣ. Кальнокого овою подяку за то, що такъ охотно сымъ разомъ згодилися на предложеный бюджетъ.

(Рада державна) скликана ажъ на 5 я. грудня — вѣдомость тую получили дневники отъ самого президента палаты пословъ дра Смельки. Обозначенье споводоване скликаемъ сойму тироцкого.

(Повстанць въ Герцеговинѣ) все еще не вышустали зъ рукъ оружя. Послѣдними часами въ колькохъ мѣсяцяхъ пѣпали на транспорты и на провизиихъ воактовъ. Правительство мае утвердити для выгубленя повстанцивъ т. зв. "летучѣ" коломий зложенъ зъ жандармерии и воактовъ. Въ Никсачу абралены провизиики повстанцивъ и ухвалили выслати петицию до князя черногорского съ замытаньемъ, якъ кроки дипломатичный онъ починавъ въ ихъ користь.

ЗАГРАНИЦА.

Россія. Россійскій министеръ дѣлъ заграничныхъ Гирсѣ взявши двоимѣсячну отпустку выѣхавъ зъ Петербурга на Гданьскъ и Берлинъ на полудне, чтобы отѣйдати свою родину на купедахъ. Якъ мы догадувалыся, що подорожу мнѣ. Гирса не буде мати чистого приватного характера, такъ теперъ и покажуся. Заразъ скоро лишь Гирсѣ приѣхавъ до Гданьска, облетѣли телеграмми цѣлый свѣтъ, що Гирсѣ вступитъ по дорожъ до Берлина и отдасть визиту кн. Бисмаркову въ Варзвнѣ, а съ поворотомъ въ Россію вступитъ до Вѣднѣ, чтобы побачитися съ гр. Кальноки. Вчерашнѣй телеграмми донесли вже, що Гирсѣ бувъ вже въ Варзвнѣ, бачивъ съ кн. Бисмаркомъ, а прибувши до Берлина мавъ аудиенцию у цѣсаря Вильгельма, на котрой бувъ запрошенный на цѣсарскій обѣдъ. По обѣдѣ принимаеъ Гирса вѣмечей цѣсаревичъ. — Подорожу Гирса сама собою безъ визитъ въ Берлинѣ, Варзвнѣ и Вѣднѣ мае свое значенье, на котре австрийска и вѣмечка праса не поминула звернути увагу. Именно поднесено тое, що колибы Россія мала якъ планы войнныи и чинила приготовления до войнъ на весну, то министеръ дѣлъ заграничныхъ свѣдѣбы при дѣлѣ въ Петербургѣ, а не бравбы подѣ такій горячий частъ отпустки ажъ на два мѣсяцѣ! Теперъ же еще треба взяти на увагу, що Гирсѣ конферувать съ кн. Бисмаркомъ и буде конферувати съ гр. Кальноки. Шо зъ того за выводъ? Австрийскай и вѣмечкай дневники бачуть въ томъ знань, що Россія не мае въ планѣ войннѣ притивъ Австрии и вѣмеччины, а гдекѣй добачуютъ навѣтъ охоту Россіи зближитися до австрийско-вѣмечкого союзу... въ якѣй цѣли. — того иѣто не може сказать. Сякъ чѣ такъ, подорожу мнѣ. Гирса мае въ теперѣшнѣй хвилѣ важне значенье, а на всякѣй способъ тое, що ослаблене загално особляю въ Австрии розширену думку о войнныихъ планахъ Россіи противъ Австрии и вѣмеччины.

Царь приѣхавъ бувъ д. 19 я. надолста до Петербурга, звидѣвъ палату Анничкола и повернувъ заразъ до Гатчина. "Скт. Петерб. Вѣдомости" пишуть, що воакъ зачина Россия съ Австрию будлабы блудомъ зъ стороны Россіи. "Голосъ" обговорюючи бесѣду п. Гавзнера въ делегациі заявляе, що не така то легка рѣчь зроби ти Сербии вазальною Австрии. — о томъ переконае Гирсѣ кн. Бисмарка и гр. Кальноки, коли вѣдѣся съ нимъ. "Московскія Вѣдомости" домагаются, чтобы часть Герцеговины Австрия въ мыслѣ обляжковъ сантотезавского трактату отступила Черногорѣ.

Зъ Россіи доносятъ до заграничныхъ газетъ яко рѣчь майже певну, що царъ небавомъ ула скавитъ писателя Николая Чернишевского котрый вже 20 лѣтъ находится въ Сибіри.

Судба ген. Мровиньского, котрый передъ убійствомъ царя Александра II недѣло зранивъ, навѣт осклѣтъ Кобызева, вже рѣшена. "Правит. Вѣстникъ" доносятъ, що Мровиньскій засудженый на утрату рангъ, ордеровъ и всякихъ правъ и

на оселенье черезъ три роки въ губерніи астраханской.

Жителѣ Финляндіи уложили до царя петицию, въ котрой просятъ о повну свободу печати въ Финляндіи. Въ петициі выказано въ загалѣ велику корийть свободы печати а дальше зазначено, що Финляндія есть краемъ спокбнымъ и вѣрнымъ царви.

Франція. Въ суботу минушого тыдня на засѣданіи парламенту посолъ радикаль Рошь интерpellувавъ правительство, длатого безъ ухвалы парламенту выслонгувало архіепископови въ Альгерѣ 50.000 франковъ. Министеръ справъ внутрѣшнихъ отповѣтъ, що архіепископъ зробивъ въ Альгерѣ много добра для справы французской, виѣсь отже, чтобы палата перейшла надѣ тою интерpellацию до порядку дневного. За вносенемъ министра було 344 голосовъ противъ 125. Того самого дня радикаль Марѣ поставивъ бувъ внесенне, чтобы тымчасово увольнити увязаныхъ роббтничковъ зъ Монсо-ле-Минъ. Министры оперляся тому внесенню и палата 384 голосами противъ 76 откинула внесенне Марѣ. Зъ того бачимъ, що правительство мало бблжность за собою въ справахъ подшошыхъ радикалами. Президентъ республики Греви мае бути выстуленемъ радикальныхъ послѣдовъ пбдчасъ парладъ надъ бюджетомъ церковнымъ дуже знеохоченый и розгиваний.

Въ Лионѣ арештовано 25 особъ, членовъ международного анархичного товариства.

Испанія. Зъ причины неурожаивъ сего-рбчныхъ и недостатку пануючого мѣжъ убогими черствами въ Испаніи, починають проявлятися тамъ грбзныи рухи роббтничъ съ признаками социално-революційными. Крѣмъ того намножилыся банды розббйничковъ, що также даются пояснити сего-рбчнымъ неурожаемъ.

НОВИНКИ.

— Вареоса, митрополитъ бувъ минушого тыжня хорый; лѣчитъ его дръ Бергелевъ.

— Корцетъ товариства "Русскихъ Дамъ" отбывшійся 9 я. о. м. приѣтъ 84 ар. 77 кр. чистого доходу. Вир. митрополитъ жертвовувъ 15 ар. а о. крмѣ. Шашкевичъ 5 ар. — Выдѣлв товариства розблывъ заразъ 65 ар. мѣжъ 15 бѣдныхъ ученицъ.

— О ревнѣихъ и арештованыхъ особѣхъ подозрѣныхъ о социалстичный агитациі доносятъ урядова "Газета Lwowska": "Въ четвертъ и въ пятницю (мнѣ тыдня) полиція предприняла ревизію доному у колькохъ ремѣсничковъ. У одного зъ ихъ (Сосновского) забрали за тайного шокву значне число заказанныхъ брошуръ и писемъ социалстичныхъ. Надго знайдено кулѣ наповненя масою, котрой близке розбзнанье буде поручене знатокамъ. Арештовано шбтъ ремѣсничковъ, мѣжъ тымъ трѣхъ шевцивъ. — Судове слѣдство провадитъ адъюнктъ Литвиневичъ.

— "Академичне Братство" постановило на послѣднихъ загалныхъ зборахъ зянятисъ дальшимъ выдвинутымъ "Рускою Библиотекой", издаваной до недавна профессоромъ черновецкого университета Ви. Овишквичемъ, а позаякъ досѣ вышло 2 томы (Котларевичъ, Гоголь, отецъ, Артемьевскій Гулакъ, Квѣтла-Основавченко), то вываде теперъ зянитисъ томомъ третымъ (галицкѣй писателѣ). Вир. проф. Овишквичъ, (котрый має третей томъ вже готовый въ рукописѣ), прихвильно до сего бажаня "Академ. Братства". Отже вже за колькоя день оголошуютъ предилата и зачнесо друкуванье. Позаякъ много старшихъ людей захочувало нашихъ академиковъ до сновненя сего ихъ замѣру, — то надѣются належитъ, що волнаша публика радо приїме и непре се выданитво. — При олучаивости просить выдѣлв "Академ. Братства" ще по слѣднѣй разѣ тыхъ ПП., котры взяли "Антологію" въ комисю, чтобы вже дѣ взгляду на се, що иде ту о майно небогатого въ засобы руского академичного товариства, або розумѣтисъ або грошѣ надблрати звонили, бо въ противнѣмъ случая имена ихъ будутъ поданы до ирѣзлюдиной вѣдомости.

— XVI-тѣ загалныи зборы товариства "Сѣчь" у Вѣднѣ отбулося дня 4 с. м. На порядку днев. было справозд. уступаючого выдѣлу, выбѣръ нового выдѣлу, въ концѣ рбжнѣй внесеня и интерpellациі членовъ. Справозданье выдѣлу подасмо на ншомъ мѣсяцѣ. До нового выдѣлу выбранъ: Лонгивъ Озаркевичъ, голова, Константинъ Иваловичъ заступникомъ големы, Евгенийъ Кобринскій секретаремъ, Иванъ Куровецъ библиотекаремъ, Осипъ Сельскій касіеромъ, а выдѣловымъ Евгенийъ Озаркевичъ и Теофиль Окуневичъ. Внесеня не было жедныхъ важнѣйшихъ. При концѣ прочитавъ голова письмо, котре отримало тов. "Сѣчь" отъ господарско-промыслового товариства въ Станиславкѣ и завбавивъ членовъ до членского воступленя до того такъ пожиточного товариства. На томъ закбичила частъ офенциальна загалного збору.

— Розрѣзана касациія въ процесѣ Ольги Грабаръ и тов отбулося въ сѣчнѣ. Референтомъ товъ справы есть надворный советникъ Раквичъ.

— Процессъ каноничный о Науумича скончався. На о. Науумича вложено велику екскомунику, поlishено ему однакъ апелацию до найвышшой Заски папы.

— Въ Краковѣ отбулося много ревизій у роббтничковъ и студентбвъ пбдзорныхъ о агитациі социалстичный. Арештовано около 15 особъ.

— Въ справѣ руского Словаря. Прошу всѣхъ П. Т. предилатничковъ мого Словаря, мѣжканючихъ у Львовѣ и войхъ зъ подѣ Львова, котрыхъ почта есть Львовѣ, чтобы звонили отбарати належнѣ Итъ вышука (гепр. аркушѣ) Словаря въ дру

карни тов. Шевченка ул. Академична ч. 8. Евг. Желеховскій.

— Академичный Кружокъ выбравъ на загалномъ зборѣ д. 12 я. с. м. новый выдѣлв: Г. Дудикевича предѣдателемъ, Селишина заступникомъ, Пѣржовичского скарбничкомъ, Макаревича контролоремъ, а И. Габлу, Цаницьского, Дейнищого, Алексевича, и двоехъ Курбасовъ выдѣловыми.

— Проф. Н. Вахняинъ, звѣстный нашъ композиторъ, одержавъ на конкурсѣ, розписаномъ львовскимъ товариствомъ музичнымъ, першу премію за свою композицию до слѣвъ Винкентого Поля. Убггатебѣвъ було тридцать колька.

— Конкурсу стипендіи І. Ставропигійскій Институтъ розписуе 1 (13) с. м. конкурсъ на одну стипендію им. Каролины Глинцкой въ квртѣ 105 ар. для слухача правъ. Речинецъ вношеня поданъ до 19 (31) грудня 1882 черезъ университетскѣ власти. Прилоги: а) свѣдоцтво крещеня (гр. к. обр.), б) свѣдоцтво моральности, в) свѣд. убожества, г) свѣд. посбцианя и успѣховъ въ наукахъ. — П. Ц. к. Намѣстництво розписуе 3 с. м. конкурсъ на 4 стипендіи зъ фонду наукового по 105 ар. для Русиновъ правничковъ або фильософовъ. Речинецъ вношеня поданъ до 31 я. грудня 1882; поданы мають вноситися до намѣстництва черезъ университетъ съ прилогами а) свѣд. крещеня, б) свѣд. убожества, в) свѣд. зрѣлости, г) свѣд. посбцианя и успѣховъ въ наукахъ.

— Банкъ краевый не розбичне своѣй дѣяльности съ новымъ рокомъ, але правдоподобно ажъ 1 марта 1883 р. Польскѣй газеты доносятъ, що гр. Андрей Замоискій, котрого повномочникомъ есть поименованный директоръ краевого банку, адв. Вротноскій зъ Варшавы, намѣряе въ томъ банку зложити близько 2 миліоны ар. на 4 проценты.

— Отзначенье. П. Юлій Проконичъ, комисаръ повѣтвой, сповняючий въ Боснии урядъ начальника окружного въ Баналюцѣ, одержавъ за знаменитѣ службы въ администрациі ордеръ желѣзной короны III класса.

— Въ Стрыю мавъ отбутиися вчера въ комнатахъ Руского Касина загалныи зборъ членовъ стрыиской вилы тов. Мих. Качковского, котрый не мѣгъ отбутиися передъ мѣсяцемъ задля неспрсутности членовъ.

— Писаними прелатами именувавъ папа — якъ доносятъ польскѣй газеты — о. Ковшевича зъ Турдковичъ и о. Грегоровича зъ Городиславчя. Именованьемъ тымъ, пише Gazeta Narodowa, папа отдѣчивъ тымъ обоимъ священникамъ за те, що своего часу подблрили звѣстнѣй "Отзывъ до руского народу и духовенства".

— Нова хороша камѣнина церковь построня въ громадѣ Демянъ коло Николаева заходомъ тамошного пароха, декана о. Хомниньского и прихожанъ. Виреосъ, митрополитъ удѣливъ признање и благословенство вѣмъ трудившимся коло здвигненя церкви и позволивъ о. декану церковь посвятити.

— Именованя урядничковъ. Авокультантами именованъ: Янъ Чавдерна, Мих. Паливода и Феликкъ Бернатицъ.

— На потербвѣихъ отъ повѣней жителѣвъ Галичины надблдали на нашъ руки: о. Володимиръ Голынятыи отъ прихожанъ зъ Хоросна 20 ар. а о. Андрей Сумикъ зъ Микულიчина 20 ар. 53 кр., аббранныхъ въ Микულიчнѣ и Ямнѣмъ на празнику.

— На Словарѣ Евг. Желеховского приславъ на нашъ руки о. Изидоръ Давидовичъ зъ Радехова 5 ар.

— Для бѣдныхъ уче иждѣ руской гимназиі надблдалъ Вир. схоластикъ о. Жуковский 11 ар., а то отъ себе 5 ар., а отъ новопоставленыхъ пресвитеровъ 6 ар. Снасибѣтъ Добродѣямъ. — В. И.

— (Дрбнѣй вѣстѣ) Кураторію закладу им. Оссолинскихъ во Львовѣ обявѣ кн. Андрей Любомырскій. — Цѣсарь подарувать князеви черногорскому пару хорошихъ коней добройнѣ расы. — Вѣнчанье сына гр. Потоцкого отбулося въ Варшавѣ. Зъ Галичины гдекѣй особы, якъ прим. маршалокъ дръ Зыбликевичъ, повномочничкъ добръ Потоцкихъ зъ Бережанъ Добрянскій и редакторъ Газеты Народ. Янъ Добжанскій не поѣхали на веселье длатого, бо правительство российское не позволило, чтобы гости зъ Галичины выступали въ Варшавѣ въ отроу польскѣмъ. — Въ Аграмѣ умеръ славныи сербскій языковедъ дръ Юрій Даничичъ, редакторъ выходячого теперъ величезного хорватского словаря.

Вѣсти епархіальныи.

Зъ АЕпархіи Львовской.

Въ пропозицию принятъ: I. на Черниховѣцѣ, дек. збарского: 1) Юліанъ Радкевичъ зъ Куликова; 2) Евстах. Цурковский зъ Насавоса; 3) Ник. Сѣчинскій зъ Кошачинѣ. II. на Пѣтраику, дек. валуноного: 1) Юанъ Горалевичъ зъ Гановець; 2) Алексѣй Зарицкій зъ Заруда; 3) Петро Сеникъ зъ Ивановець. III. на Пѣтляковѣцѣ дек. чортѣвского: 1) Романъ Крижановскій зъ Ходачкова; 2) Левъ Шухевичъ зъ Рожнова; 3) Ант. Ульяновскій зъ Лѣсницъ; въ списѣ: 4) Ник. Фольварбичъ зъ Башкова; 5) Анд. Яворскій зъ Крушевльнѣ; 6) Ив. Димушевскій зъ Чорткова; 7) Конст. Манастырскій зъ Розгорча; 8) Петро Лѣтвинскій зъ Бѣлавицѣ.

Президія ц. к. намѣстництва згодилися на каноничну инетицию: 1) о. Вас. Небылоца на пар. Перегнисько; 2) о. Виктора Чоикевича на пар. Стрѣльбицѣ; 3) Стефана Хомниньского на пар. Николаевѣ; 4) о. Мелетія Дзеровича на пар. Глѣбовичѣ свирскѣ; 5) Юсифа Кобиланьского зъ Марковомъ на пар. Пбдгорки.

Презенту получили оо: 1) Тадей Кошачнѣч на кан. Тростяницѣ; 2) Яковъ Гутковский на пар. Ожиднѣ; 3) Изидоръ Давидовичъ на пар. Радеховѣ; 4) Теофиль Корчинскій на пар. Полове,

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрийско-Угорска Монархія.

(Соблныи делегациі.) Для 18 я. с. м. делегациі закрыто. Рѣдко котра сесия делегацийна пошла такъ гладко, якъ теперѣшня. Межи австрийскою и угорскою делегацию не було рбжничъ отъ вынаткомъ тов, що австрийска делегациія окроила буда бюджетъ на выжиленье войска въ Боснии о 100.000 ар. зъ той причины, що теперъ живность въ Боснии подешевѣла. Делегациія угорска признала однакъ въ цѣлости бюджетъ, тожъ австрийска делегациія остаточнѣ отступила отъ своѣй ухвалы. Крѣмъ таномъ малозначущою рбжничѣ обѣ делегациі була въ згодѣ, — обѣ ухвалили безъ шуму и гуку цѣлымъ соблнымъ бюджетъ державный. Зъ помѣжъ монотонныхъ и блѣдыхъ бесѣдъ делегатовъ и справоздательнѣ комисіиныхъ вырбжнчалосъ хабѣ бесѣда галицкого делегата п. Гавзнера, котрый для 17 я. м. при дебѣтѣ надъ надвышчимъ кредитомъ окупацинымъ выголосивъ бесѣду, въ котрой съ консеквенцию высказавъ той самый свой поглядъ на справу окупациі Боснии и Герцеговины, яку бувъ выголосивъ 1878 р. въ радѣ державной. П. Гавзнерь передъ голосованьемъ надъ кредитомъ сказавъ: "Я хочкѣ отдалю свой голосъ за кредитомъ, бо годжуся съ п. министромъ заграничнымъ, що великѣ выдатки на Боснию и Герцеговину суть не-

